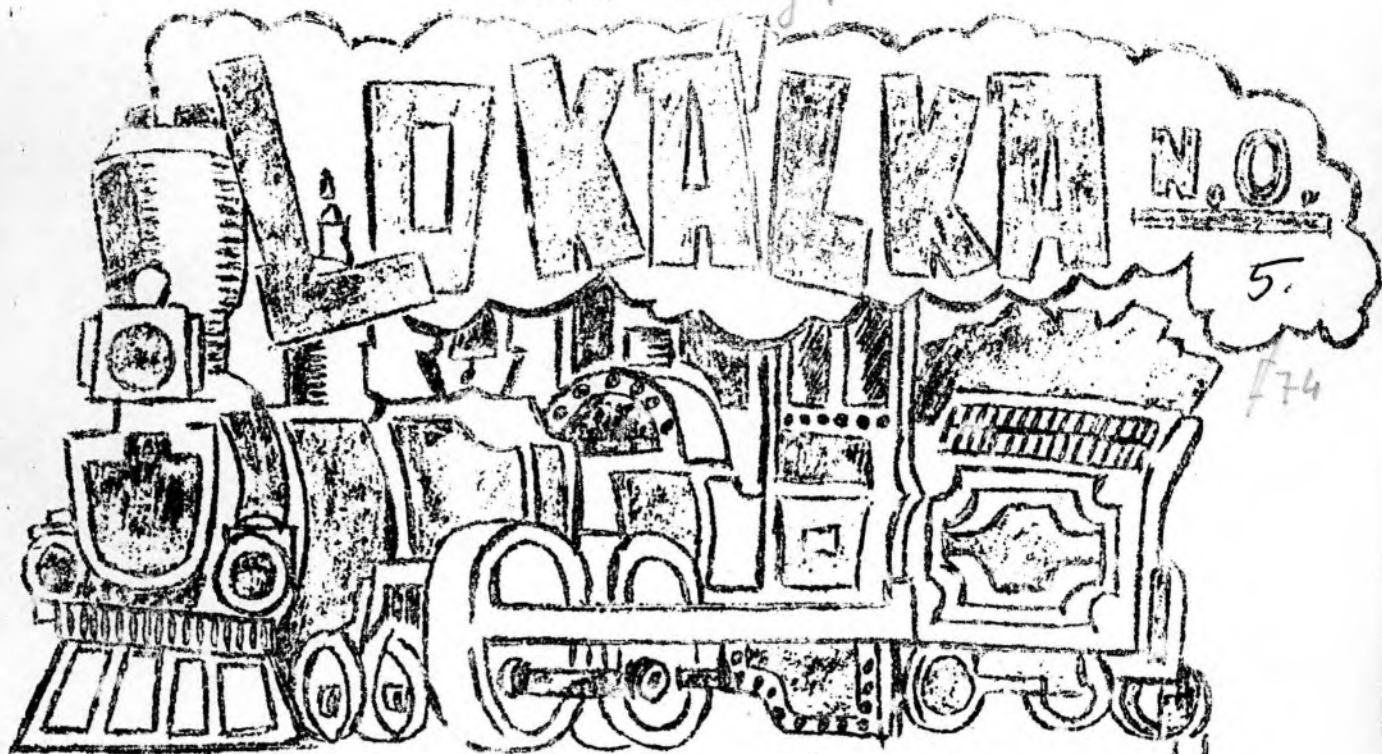

Různé obsahy!

Jezdíme občas , ale čast časte pro tuláky, světe -
běžníky a kamarády nočné obleky , dalekých obzerů
těžerových chůň a nákladních vagonů.

Redakce MARKO and MUNY , kteří Lokálku píšou, seří-
vají, lepší do pytlíků na které napláčevají znásky
a pak to všechno odnášejí na poštu.

Seržanti obrněného vlaku, sírové , teplejší, vlakve-
denci, výhybkáři , závěraři , ovikatéři , traťoví po-
chůzkáři , šrezinkáři , prostě ajzbaňáci všeobec-
ně.

Náklad 24 výtisků. Necenzurováno , nerotačeváno ,
nakazatelsteváno , nevystaveno na pultech PNS /dříve
trafiky / a práce jenom na světě ...

Slouží pro vnitřní potřebu trampů i ve kvazlech
bráských a krajin jin blížě a vzdáleně přílehlých.

TENDR !!! PRO NÁROČNÉ SENO PŘIPRAVENO!

...../K.čemukeliv.../.....

.....
.....
Levné seno

Beztvary žlutočervený nie
Ukradená tma
Průnik do jejích tajů
Trvalá vráska do aktiv paměti
za pomohou otýpku suchého dřeva
a jediný škrtnutí
normalizovanou sirkou.

PIFÍK

Destali jsme takový divný dopis

DRAHÁ LOKÁLKO ...

Upřete-li na malý moment svůj zrak na tento hustě popsaný cár vzácného dokumentu, brzy pochopíte co vás potrefilo za štěstí. Ano, píše Vám Riki. Ne, nelemte pažemi, nechej vám vnucovat příspěvek, jistě by se pro něj angažmista nenašlo a tak vám jen posílám dopis, leč máte jej možnost v plném znění otisknout.

Je úterý 15.ledna.

Vrátil jsem se z ranní směny /asi ve 20.00 hod/ a sedím u pozdního oběda. Jak tak žvýkám, štu došlou korespondenci. Mezi těmi dopisy najdu hodně zajímavých. Překvapili mě. Ten první se vás netýká. To byl ten milý. A ten druhý ... Studený pet mi vyrazil lžici z ruky... Vyšla Lokálka. Vrhli jsem se do archivu a našel předchozí, nečitelné číslo abych věděl co jette zač. Pak jsem se dal do hltání rádků tohoto vydání. Nemilil jsem se. Je to časopis. Hruza mě jímá. To už je třetí v našich knihčinách. A o dalších třech chystaných víc. Ne, ngramot nemůže být trampem. Nemohl by vydávat svůj časopis. Jedině na magnetofonovém pásku, Ubozí psavci. Bude bombardováni žádostmi o příspěvky. Jako já. Ale já jsem si řekl nějakému plátku lokální úroveň nebudu psát svoje díla. Nebudu a nebudu. To by bylo aby jsem musel. dát znova do psaní. /dopřavá kamarádi, mám prázdný šuplík/. Když jsem v nitru duše vybojeval boj o slávu a pohlaví věnoval jsem se Lokálce. Co to může být zač? Vlák je to podivný. Je označen jen jedním číslem a pořádné vlaky mají čísla pětimístná. Nejezdí ve sváteční dny /nikdy mi nedešla v sobotu a neděli/. Co má teda smysl pro tuláky? A její vlaková četa nezná předpisy, kterým je od 1.7.1973 zakázáno kouřit v osobních vlacích. Nebo je to snad rychlík? Kde jsou tedy místenkové vozy/4 kš ta flek/, rychlíkový příplatek, restaurační vůz /pivo za bůra/ proč je vlakvedoucí, fira, průvedčí apod. nazýván pantá-
přstřichtářem, pomocným?

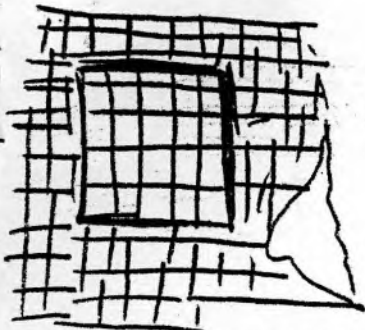
Prestě Lokálka je archaiský vlák. Maku tedy odpovědět na otázku položenou redakci Dýmu. Lokálka je K O Ň K A! Nikeliv nafták nene elektrika.

Žádné předávání lepa ty, páky, píšťalk. To Munny převzal opratě, bič a pytlík ovsa. To je tedy vše, co jsem vám chtěl napsat. Marně ládujete hmoždír své obrněnce- Vaše děla neuškedí palisádě raně Lucerna odkud se ozívá vytí smečky, jež plaší vaše trojspřeží.

S pozdraven

Více čestvého sena
tulák Riki
267 05 Nižber City
z Bráský smečky

P.S. Ten náruční valach potřebuje překevat.

- takhle vypadá jeden barák blízko Folsomu, jenže má víc vekok a ještě mnohé jiných hszkých věcí, nebudeme te zde ovšem rozváděti, budete-li se na tři vekne dívat /přesně 6 poschedí, pátý vekne zprava/ spatříte tvář muže který se říkal Riki, ale teď je jehem 50210

/pětimístně číslovaný chlapec/.

Drahý Riki ...

Tvůj dopis nás potěšil a duši zahřál. Dovol tedy abych zodpověděl tvé dotazy týkající se naší - té věci která jezdí po kolejích. Jsme železniční společností ryze soukromou, dokonce i koleje máme vlastní a ani by nám nevažilo, že nám byly odcizovány až nám kdosi povídal /helejte kluci, ty koleje hledáte zbytečně, podívejte se do Nižbera/ Podle našich směrnic z roku 1974 jest zřejmé že kouření u nás není nikoli zakázáno, ale přísně zakázáno. Restaurace vůz taky máme, je to dobytčák na koleni vlaku s čerstvým senem, na který se telika těšíš a které telika vřele pozdravuješ... Je také velice podivné vidět na kolejích koně místo našiny, te se ti stahe prvně Riki? A co ten R.U.M. přečtím? A tak se nedá nic dělat, smečka je smečka, když tahaj smečky psů sáně na severu, proč by zrovinka nás nemohla táhnout bráská smečka, třebaže vyjíeí, nikoli však na Lucerně, ale před nárazníky. V tom případě by byl bič, veprate a pytlík ovsa věci přímo během darovanou. Ale jen na nás prasím Tě nevhtěj, abysme v tom vícespřeží kovali náručního psavce, třeba by te tím vestatním bylo líte

s pozdraven

více vyti nad kolejemi

MARKO za redakční úsečku

J U B I L E U M

S hlubekým štěstím dovolujeme si vám oznámiti že Lokálka jezdí po kolejích již 4.rok /slovy čtvrtý rok/. Za tu radostnou dobu vyfoukla párkrát z baňatého konínu dým, naposledy DÝMĚ 4. Těšíme se na gratulace, květinové dary atakdále. V zájnu neznečištění ovzduší jezďíme s komínovým filtrem, takže snad někdy zasej další DÝM vyfoukneme.

vaše šťastná redakce

I my dostali dva dopisy. Ten milý zněl takto:

Vážení kluci!

Žehráme osudu, že je nám podařilo získat váš časopis. Je te časopis s velkým Č, je z něho vidět že te dělaji odborníci, takové jako je nutno s LUCERNOU ve vašem DÝMU kol našiny hledat. Nepletete si zahálku s užitečnou činností, máte dejemný přístup ke svým čtenářům a vůbec si

vědete tak, že jsme serrezhedli vydávat Lokálku v nákladu 600 000 výtisků /z toho 200 000 eizejazyčně pro zahraničí pro velký zájem/, o 100 stránkách, barevně, formát A3 s gramofonovou deskou jako příležitou a nejraději jednou za týden. Bojíme se, že nebudete souhlasit a tak nám prasím Vás uryvhleně sdělte vaši odpověď. Doufáme, že kladnou.

Váš oddaný MELENTRICH

P.S. Nezlobte se na naši dožerou nabídku, my už te nikdy neuděláme.

PŘÍŠTĚ ZASE ...JÓ, VY NEVÍTE CO? - DRUHÁ ČÁST HOULA-BRDY SERIÁLU.

Nikdy nejsi poražen , pokud si te sám nenyslíš
a nebudeš li si te nikdy myslet ,nemůžeš nikdy
podlehout ..E.T.SETON

ROMANCE O TOM KTERAK SVATÝ PETR S TRAMPÍKEM HODOVALI

Jednou se takhle delů z mraku
Petr ,ten svatej ,na zem díval
a málem by už mučou zíval ,
když zbleskne kluka v divným fraku.

I řek si ,hleďne člebráka
a dostal rázem skvělý nápad:
zkusí zes jednou po svých šlapat
a pověsí se na trampíka.

Po paprsku jak po skluzavce
lehce sklouzl rovnou na flek
tu cítí leče nesen dravce
vzpoměl si svatý na žaludek.

A že mu hrensky vytrávil ,
te leče se mu zalíbilo.
Takže se v lehkém peklu
přihrnul rovnou k čusu.

Trampík se v tichém soustředění
chystal k prvnímu zalevení ,
když Petr ,setva pozdravil ,
už bagr k práci vytasil.

Mladý hech ,hleďe na staříka ,
kterak mu slina k bradě stýká
Pavlovův reflex si ověřil
a takte k starci hevěřil:

"Nu seďni děde ,nestálej
a výražky si ukrej krajíc."
Klobásu ,ač kus byl malej ,
rozdělit přesně v polovic.

Když dojedli tu božskou krmi
utřel si svatý bílý vous ,
ne že by nic už nezakeus ,
leč prázdň byl vak na pekmy.

Tu vzpoměl tramp na láhev runu
co na campu ukrytou měl.
Za chvíli lesen zaveněl
grog hořký kuchařeva umu.

Ti dva ,už mnohou číši pili
a za kytary kvílení
se necí smutné písně vyli
a pak až do kurepění.

A ráno ,kdy se loučil svatý ,
jak oplatit vše ,nevěděl.
"Oblehnu mořrou ,slunce zlatý" -
usmál se tramp a odešel.

A z toho plyne naučení:
Kdyby zas Pěta snad přijít chtěl
tak nebojte se zatrazení
a dejte tomu nebeskému ptáčku
nějaké žrádylko do zobáčku ,
aby nám nahoře nebrečel.

Kde má furt chodit v tem čašti
že je ?

KOLČAVA

zastávka mezi šínami

TENTOKRÁTE U JACKA LONDONA

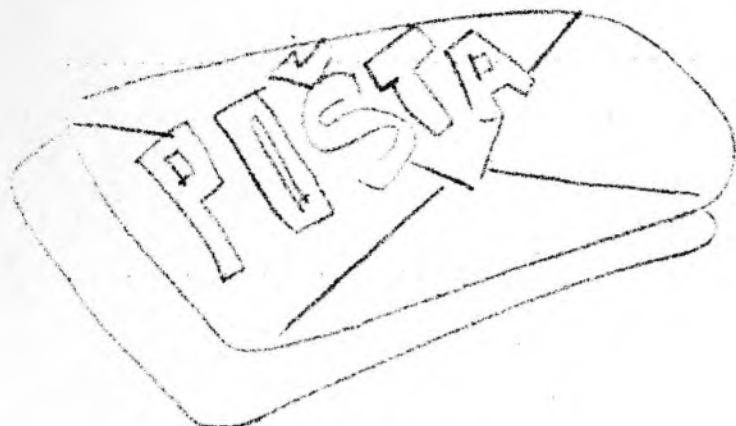
Miloval tento život ,hlubokou zimu ,tichou divočinu ,nekonečná sněžná
pele netknutá lidskou rukou. Nad ním se tyčily zledovatělé ,bezejmenné
horské vrcholky ,česů nikdy nepoznamenané na napě. Samota ho neskli-
čovala. Miloval to všechno - každodenní náhaku ,zřizování tábora za
dlouhé zimní soumraku ,jasné ,zářivé hvězdy nad hlavou.
Zejména rád měl svůj tábor na sklenku éne. Ušasané místo ve spěhu ,
kde hořel tábořevý ohn ,kůžko - dvě pokrývky z králičích kůží roz-
prostřené přes čerstvé nasakané sarkové větve ,přístřeší - kus plach-
teviny zavěšený tak ,aby odrážel teplo ohně ,začuzená konvice na ká-
vu a pánev ,jež stály na poleně ,boty navlečené na tyčích ,aby oschly.
A všude kolem ,jen trochu zatlačená do pozadí ,všeobklopující stěna
tmy. Děsila ho narnost života ve městě. Ti lidé v nich nevěděli ,co je
to tábořnické jídlo a tvrděj chleba. Nemohli nikdy poznat sžíravý pe-
cit opravdové chuti k jídlu ,nádhernou belest z únavy ,přívál divoké,
sílné krve ,jež při práci v lese žhnula v celém těle jako víno.

AFORISMUS : Většina plátků zniká snad jenom proto ,aby mohla psát
a kanarášou Houlevi.

----- slouží pro vnitřní potřebu toho,kdo te právě čte -----

Jen ten je sláb kdo ztratil víru v sama sebe

a malým jen ten ,kdo zná malý cíl.... E.T.SETON

BALANCUJÍCÍ TEJDEN

Nenápadnej říční balvan
Balancující kláda spejující břehy
Akeré zelený velnešti
Plynná šedonostrá venavka
Vteřina chlapcký náhy , -
Vyvěste černý prapore!
Je teprve pondělí
a čeká nás celej tejděn
na balancující kládě
spejující břehy.

PIFÍK

Ahoj brásk/ Nádražáci!

Moc vám díky za celej jeden kus třetího No Vašeho časopějsku. Jenom se divím ,že vesle tak známých jmen jako jsou Marke, Muny, Jack, Linenáděv Jee, Tuňák s vejci a zkomoleniny na účet sleva externě se svými příspěvky vyakute jen Kalšava a Dawi. Do některýho z vašich vagonů posílám něco nikde nepublikovaný n e e e. Štastnou cestu!!! PIFÍK /Šššnej Taneč

Jsem rád že je na světě konečně Lokálka. Jistě by se jí dale leša- cas vytknout ,zvláště se grafické stránce ,ale je důležitě že vůbec existuje a že je dělana trampy a pro trampy...

DAWY

Lokálka se nám moc líbí - nebi te sice šššná umělecká literatura, ale prima nápad a hlavně stojí za to číst. Doufám ,že nadále pojedete po stejny linii a že brzy sestaneme další číslo ,stejně veselý a škrý jaké takle poslední...

KAVČE

Díky za všechna čísla ,je te šim dál tím lepší ,až na te -nezlobte se ,že kritizuju /vím v jakých podmínkách pracujete/ ,já totiž přeštu jednu stranu ,ale ostatní ,te je problém. Ale poslední číslo má překva- pile. Je te prestě fajn.

DANDY

a já velám se Čech ,„LOKÁLKA UMÍÍÍ “. Tetiž je šim dál tím lepší a začíná estře klapat na paty Dymu a F.O.M.S. Držím Váš palce do další zstáčky ...

KOLČAVA

překazujeme výkyku

KAMARÁDI - díky za povzbudivý listy ,semalu by už nám měl někde vynadát /cež se už konečně stalo/ a drobátka si do nás zarejt. /nikeli rejčem //anglicky rýčem// za 45 kčs/. Dík taky za všechny příspěvky a návrhy do obsahu ,e mnohým sumáme ,např. s rubrikách. Žel zatím nejvone tištěný na rotočkách a tak pekud se čitelnost Lokálek změní k lepšímu po začer- nění nešrejek kopíráků sazemi ,bude te fajn a pekud ne -busem si mu- set zvykat ,že nám budete nadávat ,pekud k nadávkám přiležíte i ššš příspěvků ,pak se můžete hned do nadávání pustit. redakce

Stres je zvláštne bytest ,neskenale sekretivá. Nečiní si šššné nároky na péči a štěře skýtá plešy své životní činnosti, poskytuje ochranu všem bytestem ve svém stínu ,a te i šlevěku se sekereu, který jej zničí.

Ty práce má šťastné i smutné... Duš jai učelo u ehně na břehu Sázy ,
celé unučné tenkou pentku ,
anoke na břehu Kartáge , o máš se jektavě třítily viny , epřáelo jai se
pavučinou tenkou pe čenevě ... GÓZA VČELIČKA

ÚPLNĚ VŮDNÍ HISTORIE .

Venku našila krátká bouře , ale v hospodě v tichý okamžik bylo teplo a
druho. Oklecnatý barman poklínčoval na pobrynský nálevník pultem ,
několik veteránů si povídalo o válce na itálii , a vedlejšího stolu hrálo
přeskonky stroje maršá ...

V ten se venku příšerně zabýsklo a rachot kromu splýnul se skřipetou
dvíří. Do místnosti vstoupil muž zahalený v černou pláště s klebroukou
kloubové vložky do eří. Zaujal eci neurčitěho a usedl na ešleou
levici v koutě. "Pivo?" etáel se se unučný živutím putyká.

"Ani" zakáel ciziny a vzápětí pětá ráno.
U láhve s láhvy názvem "Výšepní linevina" eolétle hrálo. Cizinec
se zlovčata náklekku psalu zasedel pod pláště ešleivě vyklíeující
bambitku s uplivanou pažbou a ortopedickou kloví. Úřka stičle a
jen putyká třeseou rukou kryndal se s lenice výše unučný čestilát.
Cizinec pak divadelním gestem a ukáel něčeho čemerodím sveji pří-
šernou te tvář , sbrázákou jizvami od nešů a nejníššími vádnými. ITe-
létl pohledeu příšerně a z jeho dat zazněl pustý chobot , připevnoji
krátkí krkavce. "Pekně opočeou , jen se je pravda , he , he , he"
zaujal pak ešleivě ten sloyn. Pak se etěl k nejbližšou muži a le-
čevy hlasem poláel ho e malou přímku . Uešly nešlele sešleil před
něj nárovní kašul s vplatem , aláté hadinky pevšlekevi a včeváním
eš kničte Valššijna , poliče mu poličil nabléceou šterni a unučaje
aleva šiká vypličil se z krůny jako spráčeky pec. Láhveky cizinec
opekejeu pchál kloubo , zapšleil si draký čoutník značky "Krátké"
a labuňáky vyfeukl veouy šyn.

Pak ešleivě zpeš pláště proklouel bambitku a jal se z ešleivě ešle-
le polit do ešleie na nálevník pulte. "Venište me ešleie , máš šenn
e šle" etáel unučný barman , ešleivě cizincevy neky.

"Well , ešleivě té tvech atavosti" pravil volkempalné cizinec , vpšliv mu
kuku do lokky. Neboký ten muž klou , jakoby psoušou blekem.

"Nešleivě , jest unučné ešleivě se přečetavil. Šikají mi "Osmirevelve-
vš Jan" - anoke "Janíček Hosparevně" podle mé ešleivě libičky - šyn
kešleivě jest jik ešleivě mladí vivičkeu. Duše jest šas ešleivě" zaujal
a psoušou pažbou sváho čerínšera psoušleil ešleivě a šleivě několik
místních rešleivě , nešleivě unučil v nešleivě tušou Vyšepiny.

vyevčlivky:

Well - ešleivě , máš jé /angl/

vivičkeu - pitvni šleivě. Že se tím zylí ešleivě pitvni pacient
a nikeli l'kaš je nabílení.

Pozn. autara. Pokud by se máj příšleivě ešleivě někoga z P.T. lankevých šle-
něšleivě neličil , rašte mi ešleivě tluměit své připeviny. A nešleivě -
ešleivě mi šleivě " Janíček - Hosparevně".

i NEŠLEIVĚ TROKÁRNY - hee z ešleivě kamardš , šleivě te majitelš
psoušou stroje by si šleivě psoušou ešleivě ešleivě pár ešleivě
l e k š l k y. In. Šleivě unuč - nešleivě ešleivě.

Keyš se jšleivě šleivě ešleivě ešleivě - ani ešleivě mu nešleivě / Denta

NOTY : Keyš přiješ z vanou ešleivě a máš před ešleivě tabáku ,
ešleivě si e šleivě máš ešleivě , šleivě si šleivě l'kaš !

Zuřiví tuláci

.....
Na Americkém západě přesahuje počet toulavých lidí hodně přes půl miliónu, není-li jich celý milión. Člověk nestálý nemá naději usadit se, zemřít jako klidný občan.

Pracuje snad po několik měsíců na jednom místě, dobře a pilně jako každý jiný - a potom ho te chytne. Musí pryč za každou cenu! Potřebuje dlouhé pechody, fyzickou únavu, bídu, hlad. Ví, že ho te čezene až k potupnému plazení a pokeřování před lidmi, de kterých by třeba ani nekepl, ale - onemocněl by, kdyby nešel. Touží po svebečném životě pod širým nebem, proti němuž je hvězdnatá vlajka kusem ubohého pestrého cáru! - Co te je? Degenerace? Či snad návrat k nomádskému puđu našich prarodičů? ...

Tak tehle napsal poslední opravdový TULÁK, TRAMP a DOBRODRUH ZDENĚK MATĚJ KUDĚJ, rančer, kevboj, zlatekop, dřeverubec, dělník na trati, trhač kukuřice a "muzikant" Armády Spásy.

Temuhle Chlapovi věnujeme již příště jeden vagon, jehož prácha, dobytčí Pullman ho táh přes Státy ...

 OZVĚNA Z PRASKLÝCH KOLEJÍ

Lekálka byla vypravována od prvního de tehle čísla těsně za sebou, nakelik se stačil temuhle tempm pedřít psací stroj, scházeli se "kelejniceový papír", "Vagenevé kopírsky" a ostatní věci, jako jsou "spenkové sváry" atd. Lekálka byla čtrnáctideník, jednou dekence i jako týdeník. Teď termíny dečávek Lekálky delší, ale občasník na ní stále nebude sedět, pravidelně jednou za měsíc se u vás objeví s takevými 10-12 vageny. Stále musíme vynáhat příspěvky, psavci se tváří jako nepsavci a život jde vesele dál.

Uvítáme jakékoli připomínky, poznámky i návrhy de dalších Lekálek a tak de příště pošlete - kritiku na Lekálku, zmínku o rubrikách, básně, pevičky, repertáže, zprávy, zkrátka ...sedněte si a pusťte se de toho

redakce

 CO SE DĚJE NA BRDECH

"První hejbání bráskými kopci" má na svědomí kamarádka Kolčava, která 16. února pořádá SLEZINU SAMOTÁŘŮ na NESKENON CAMPU.

O tem v příště čísle v OHRADĚ kam o tem splašime pár slov.